

Judit Horváth Lóczy – Art is my THERAPY

Zönotéka, 2020. spring

Az, hogy a művészetek nagy hatással vannak a lélekre és az elmére, sőt, gyógyító erejük is van, nem új keletű gondolat. Már Arisztotelész is megfigyelte, hogy a színjáték során a néző katarzist, azaz megtisztulást él át a történet által keltett, majd levezetett feszültség oldásaként. Katarzist a kitárulkozás által azonban nem csak egy színdarab, hanem bármilyen művészeti alkotás kelthet, amelyet előszeretettel alkalmaznak művészetterápiás célzattal is. Horváth Lóczy Judit Art is my THERAPY című kiállításán a művészetnek ezt a gyógyító erejét hívja segítségül, hogy látogatóit felszabadítsa napi problémái, feszültségei alól. A művész célja, hogy a mai rohanó világunkban, a napi szinten a médiából ránk zúduló nehéz, társadalmilag is érzékeny témák mellett a látogató a kiállításban némi menedéket, megnyugvást találjon. A stresszes hétköznapi frusztráltsága mellett kellenek a nyugodt percek, békés szigetek, amikor rövid időre elmerülhetünk egy szép színben, egy kreatív foglalatosságban, vagy egy inspiráló gondolatmenetben. Ez a kiállítás ennek a harmóniának az elérésére tesz kísérletet.

A művész éppen ezért most alapvetően az érzékeinkre, lelkünkre szeretne hatni, helyspecifikus installációjával és interaktív, moduláris műveivel. A külön a Zönotéka terébe készített nagy méretű installáció egyfajta művészdoboz felnagyított másaként is értelmezhető, amelybe a látogató belesétálhat vagy leheveredhet előtte. A három falat teljesen kitöltő, finom átmenetekkel dolgozó, színes felületek és a közepén elhelyezett, ezekkel kontrasztban álló fehér objektumok és formák ősi élményével nyugtatják le, ugyanakkor dolgoztatják az elmét. A bejárat melletti hosszú falon egy szintén egyszerű eszközökkel dolgozó, nagy falfelületet kitöltő, moduláris festmény látható. Az 50x50 cm-es, vászon alapú festményekből összeállított műalkotás a megszokottól eltérő pozíciójú, tetrisz-szerű elrendezésében nincs szabályszerűség vagy végleges megoldás. A vonalak egyszerű játéka a véletlenszerűség és a kirajzolódó minta felfedezésének élményét adják a nézőnek, ezzel alkotásra, továbbgondolásra készítve minket. A nagy szavak, a mély felvetések és a világ problémáira való reflektálás helyett

Horváth Lóczy most a művészet ősi szerepköréhez nyúl vissza: alkotásai terápiás célzattal szeretnének nyugtatni, katarzist okozni, hogy a kiállítás megtekintése után a látogató remélhetőleg kellemes élményekkel, kiegyensúlyozottan távozzon.

A kiállítás kurátora Mártonffy Melinda művészettörténész.